

A boszorkány halála (A tudomány átadása)

Évekkel ezelőtt, mint beszélük, Szútor faluban élt egy özvegy öregasszony, aki foglalkozására bábasszony volt, s a köznép előtt boszorkány hírében állott. Beszélük, hogy egy alkalommal többen látták kimenni éjjel a falu végére, hol macskává változva már többen össze voltak gyülekezve. Mikor az éjfélt ütötte, megszűnt macska lenni, s kifáradva ismét hazaballagott. A házába, mely a falu felső részén volt, ha mások bezárták míg ő távol volt, s elvitték a kulcsot, akkor is bement a kulcslyukon lepkévé vagy bogárrá változva. Mikor ez az asszony meg akart halni, így beszélük a faluban, lakott a szomszédjában egy szintén éltes asszony, azt hívta el és annak elbeszélte a mesterségét, hogy hogyan kell a tehenet megrontani, és hogy milyen füvekben rejlik a boszorkánytudomány. Ez az asszony volt ott akkor is, mikor meghalt. Ez látta volna, mint mondják, hogy mikor a bábának a halála percze közeledett, boszorkányokkal telve volt a háza, s tánczoltak az ágya körül seprűkkel a kezükben, némelyik macska, némelyik kutya, s némelyik meg vénasszony képében. Ez a szomszédasszony is ekkor lett valóságos boszorkány, mert akkor két napig nem látta [a] faluban senki sem, úgy eltűnt, elvitték a boszorkányok magokkal. Mikor hazajött, a bába már el volt temetve, de a házában tizenhárom éjjel mindennap összegyűltek, és ő is köztük volt. Ezt a házat aztán „boszorkányház”-nak nevezték el, s később teljesen elpusztult. Ma már romjai sincsenek, de azért nem egy asszony akad, aki sok rémes dolgot emleget e két boszorkány tetteiről.